

SAMPLER SÈRIES

12 | FEBRER 2020
SALA 2 ORIOL MARTORELL

2019_2020

CROSSINGLINES
SALVATORE SCIARRINO

L'AUDITORI auditori.cat

ELS COMPOSITORS ENTREN A L'AULA

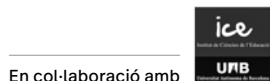
“Els compositors entren a l'aula” és un projecte coproduït per L'Auditori de Barcelona i l'Institut de Ciències de l'Educació de la Universitat Autònoma de Barcelona. L'objectiu d'aquesta proposta adreçada a alumnes de primària és acostar la música contemporània mitjançant l'audició i la creació musical, comptant amb la col·laboració de compositors actuals. El projecte suposa una experiència de creació col·lectiva per als alumnes: incentiva la creativitat, promou la innovació i esdevé un instrument d'experimentació musical.

Notes de **Pablo Carrascosa Llopis**, compositor convidat

Answers és la resposta musical a les dues propostes compositives dels dos grups de sisè de primària de l'Escola Ponent de Terrassa, tutelats per la professora Blanca Pujol. A la vegada, aquestes composicions es basen en la peça *Rubbing / Scratching / Striking* de qui escriu aquestes línies.

Si alguna cosa caracteritza les composicions dels estudiants és la quantitat d'idees plasmades en poc temps, fet que contrasta amb la manera de fer d'algú acostumat a treballar amb molt pocs elements. És precisament aquest contrast creatiu el que dota d'un enorme potencial a l'experiència. Els dos grups realitzen les seves peces de manera independent, i llavors, el compositor té el repte de crear ponts i nexes d'unió entre elements diferents a priori, i fomentar l'essencialització d'allò que s'escolta.

Com a director artístic d'aquest concert, que té a Salvatore Sciarrino com a figura central i *Il giardino di Sara* com a peça principal, he volgut donar un segon pas “connectiu” inspirat en el treball de mescla dels discjòqueis. D'aquesta manera, petits passatges i motius de l'obra del compositor italià -del qui és ben coneguda la seva mirada cap a la pròpia infància- se superposen a la feina dels nens de l'Escola Ponent. El resultat és una peça de *groove* fort però subtil, on el desplaçament rítmic/mètric juga un paper fonamental, i on conviuen dos mons que mai van estar pensats per ser connectats.

CROSSINGLINES SALVATORE SCIARRINO

FEBRER 2020
Dimecres 12 | 20 h

CrossingLines
Pablo Carrascosa Llopis direcció artística

Alumnes de l'Escola Ponent de Terrassa

Answers
Percussió

PABLO **CARRASCOSA LLOPIS**
València 1979

Answer
Flauta, clarinet, percussió, piano, veu, violí i violoncel

PAUSA 15'

DANIEL **APODAKA**
Vitòria 1990

Cristalli di Ghiaccio
Piano

SALVATORE **SCIARRINO**
Palermo, 1947

Ultime rose (da Vanitas)
Veu, piano i violoncel

PABLO **CARRASCOSA LLOPIS**
Prelude to Darkness
Piano

SALVATORE **SCIARRINO**
Il giardino di Sara
Soprano, flauta, clarinet, piano, violí i violoncel

Les durades de les parts seran de 27 minuts per a la primera part i 55 minuts per a la segona.

Agraïrem que apagueu els mòbils, desactiveu les alarmes sonores i contingueu els estossecs. Un mocador redueix notablement el soroll.

L'Auditori és un consorci de

Ajuntament de
Barcelona

Generalitat de Catalunya
Departament
de Cultura

El temps i la durada del concert són aproximats

Comenta aquest concert amb
#auditori #samplerseries

per **Joan Arnau Pàmies**

Nascut a Palermo el 1947, Salvatore Sciarrino és avui un dels compositors més reconeguts i influents del panorama internacional de la música de creació. A través d'una escriptura clara i profundament detallista, l'obra de Sciarrino utilitza el desenvolupament motívic, la fragmentació i la diversitat tímbrica per tal de construir estructures sonores de sòlid fonament. Les obres d'aquest programa són exemples de les esmentades particularitats estilístiques.

“Ultime rose” és el cinquè i últim moviment del cicle *Vanitas* per a veu, violoncel i piano. Escrita el 1981, aquesta anomenada «natura morta en un acte» utilitza el famós *Stardust* de Hoagy Carmichael, compost el 1927 i versionat en nombroses ocasions per Nat King Cole i Frank Sinatra, entre d'altres, com el material musical originador de l'obra. La peça, per tant, parteix d'una dialèctica entre tres temporalitats implícites: la natura morta (*Vanitas*) de la pintura flamenca del Seicento europeu, el *Great American Songbook* i la pròpia del compositor, la qual podria englobar-se en el sí del modernisme musical europeu (modernisme quant a una concepció de la música conscientment històrica i amb voluntat de revisionisme crític).

El tractament compositiu d'“Ultime rose” –a partir de l'aïllament de materials sonors concrets envoltats per un compendi de sonoritats suaus d'amplíssima varietat, amorfes i de silencis de diverses durades– recorda les darreres obres del gran compositor italià del segle passat Luigi Nono, influència evident en la producció de Sciarrino. Amb tot, la gestualitat plena de *pathos* en aquest moviment de *Vanitas* s'allunya de l'extrema austeritat del Nono tardà, representada en obres com *La lontananza nostalgica utopica futura* per a violí i electrònica (1988) o *Hay que caminar soñando* per a dos violins (1989).

Il giardino di Sara, un encàrrec de l'estat francès per a l'ensemble Accroche Note i escrita el 2008, és un altre exemple de l'interès de Sciarrino envers la música popular. En aquest cas, el compositor parteix d'una cançó popular siciliana per a construir un discurs musical al voltant de la veu, en què els instrumentistes acompanyen i complementen el material vocal.

Dos compositors acompanyen el compositor italià en aquesta ocasió. Pablo Carrascosa Llopis (València, 1979), format a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC) i professor al Taller de Músics Escola Superior d'Estudis Musicals, i Daniel Apodaka (Gasteiz, 1990), compositor resident a la *Cité internationale des arts* de París. Carrascosa Llopis, compositor convidat a L'Auditori aquesta temporada, estrena *Answer*, escrita per a CrossingLines

(del qual n'és l'actual director artístic després de la marxa del fundador de l'ensemble i també compositor Luis Codera Puzo) amb la col·laboració d'alumnes de primària, resultat del projecte pedagògic “Els compositors entren a l'aula”. *Prelude to Darkness*, escrita el 2015 per a piano sol, també forma part de la seva participació en aquest programa. Es tracta d'una obra inspirada pel conte *Der Sandmann* de l'escriptor de literatura gòtica E. T. A. Hoffmann i basada en un riff del tema *Closed Eye Visuals* del grup de metal suec Meshuggah.

Cristalli di Ghiaccio de Daniel Apodaka, per a piano sol i escrita el 2018, utilitza de forma prominent el registre més agut de l'instrument a partir d'un pampallugueig motívic que recorda alguns dels materials habitualment utilitzats per Sciarrino. L'ús del silenci, la ressonància i l'austeritat harmònica completen el teixit discursiu de l'obra del compositor basc, el qual indubtablement se situa en el context de músiques de creació actual amb reminiscències del modernisme musical europeu de la segona meitat del segle XX.

CROSSINGLINES

D'una plantilla instrumental particular i un plantejament artístic exhaustiu, CrossingLines s'ha establert com un dels principals exponents de la música de nova creació a Espanya. Encarrega, estrena, promou i grava obres de tota una nova generació de creadors de l'escena nacional i internacional.

Amb seu a Barcelona, el grup ha participat en alguns dels principals festivals nacionals i internacionals de música contemporània, a més de ser col·laborador habitual del cicle Sampler Sèries de L'Auditori. Compromesos amb la divulgació de la nova música, CrossingLines realitza també propostes didàctiques per aproximar la seva proposta musical a tot tipus de públic. Amb més de quaranta estrenes absolutes, ha treballat amb els segells Neu Records i Col Legno.

Ha estat grup resident a la Fàbrica de Creació Fabra i Coats de Barcelona durant les últimes temporades, i ha rebut el suport de la fundació Ernst Von Siemens i de l'INJUVE. Així mateix, és l'ensemble català de noves músiques amb el suport i reconeixement institucional més important, a través de l'Institut Català d'Empreses Culturals (ICEC). Actualment, col·labora en forma de residència amb la Fundació Phonos, institució catalana pionera en l'àmbit de la música electroacústica.

Christie Finn soprano · **Isabelle Raphaelis** flauta · **Víctor de la Rosa Llorente** clarinet · **Miquel Vich Vila** percussió · **Lluïsa Espigolé** piano · **Elena Rey** violí · **Mónica Marí** violoncel

PABLO CARRASCOSA LLOPIS

Nascut a València el 1979, va tenir el primer contacte amb la música com a baixista i cantant d'un grup de *black metal*. Quan tenia vint anys, al mateix temps que estudiava Arquitectura Superior, va començar estudis de guitarra clàssica al Conservatori Professional de Música de València.

Un cop va acabar els estudis de guitarra i d'arquitectura va accedir a l'Escola Superior de Música de Catalunya en l'especialitat de Composició, on es va graduar amb honors i va ocupar el primer lloc de la seva promoció. Des de llavors, la seva carrera ha estat meteòrica i, en poc temps, s'ha convertit en un dels compositors més actius de Catalunya i amb més projecció de futur de la seva generació. Amb un discurs clar i directe, Carrascosa Llopis planteja estructures musicals des d'una perspectiva arquitectònica on l'objecte sonor i l'espai juguen un paper fonamental.

Actualment, compagina la seva tasca com a compositor de música de concert amb la de compositor audiovisual i improvisador de música electrònica. És també productor i director artístic de l'ensemble CrossingLines i professor al Taller de Músics.

Aquesta temporada és un dels compositors convidats de L'Auditori on estrenarà *X-Y*, obra per a orquestra encàrrec de l'OBC, i *White* per a nou instruments, on l'autor reinterpreta la seva visió de la música de ball electrònica.

SAMPLER SÈRIES

TURNTABLES

DIEB13, ERIKM

3 DE MARÇ

DIEB13 PLATS | ERIKM PLATS

L'AUDITORI
auditori.cat

Entrades 10€

L'Auditori és un consorci de

